

Prevenirea si combaterea accidentelor la copii si adolescenti

În prezent s-a constatat că una din principalele cauze ale morbidității, invalidității și letalității copiilor și adolescenților sunt accidentele. Ele constituie circa 22% din totalitatea traumatismelor și accidentelor (M.Grigoriev). Reducerea mortalității generale printre grupele de vârstă de 1-15 ani în ultimele decenii a avut loc fără o evidentă reducere a cazurilor de accidente mortale.

În țările cu un nivel de civilizație înalt circa 1/3 din numărul de cazuri de deces printre copiii de 1-4 ani și cca 2/5-1/2 din numărul de cazuri de deces printre cei de 5-14 ani au loc din cauza accidentelor. În România accidentele sunt a doua cauză de deces ca importanță la vârsta de 1-2 ani și prima cauză de deces între 3-20 ani (S.Mănescu, 1986). De aceea cunoașterea epidemiologiei accidentelor este premisa necesară a profilaxiei în acest domeniu.

Obiceiurile de viață, deprinderile, modalitățile comportamentale influențează frecvența accidentelor. Circa 57,3% din accidente se produc în condiții casnice în urma lipsei supravegherii de către adulți a copiilor și în condiții insuficiente de igienă a locuinței.

Destul de frecvente rămân accidentele rutiere, care constituie 26,25%, ele se întâlnesc mai des la copiii de vârstă școlară mică (48,9%) - în special vara. Se produc de 2 ori mai multe accidente pe drumul de întoarcere de la școală decât pe cel de deplasare spre școală, ca urmare, probabil, a unor condiții favorizante - slăbirea supravegherii, circulația mai intensă, oboseala, nerespectarea regulilor de circulație etc. Riscul accidentelor rutiere rămâne de 4 ori mai mare în mediul urban decât în cel rural.

Procentul traumatismelor apărute în condiții de școală este reprezentat foarte variat de diverși autori, însă în medie el constituie 2,77%. În școli se produc accidente de gravitate mijlocie și mare în recreațiile nesupravegheate (61,4%), în orele de educație fizică (29,6%) și în timpul activității practice în ateliere (9,0%). Supravegherea atentă în timpul jocului și aplicarea măsurilor de protecție a muncii de către profesori în ateliere este un mijloc important de prevenire a accidentelor.

Traumatismele sportive conform unor date (T.Smimov, G.Ulițki) constituie - 4-5%, conform altora (Z.Kolesnik) - 10,2-17,7%, în medie alcătuind 11,47%. Cele mai frecvente (81,1%) sunt traumatismele apărute în practicarea sportului în mod neorganizat. De aceea foarte importantă este construirea și amenajarea terenurilor, locurilor destinate jocurilor sportive, organizarea corectă a timpului liber, perfecționarea activității extrașcolare.

În funcție de vârstă s-a constatat că numărul cel mai mare de accidente revine copiilor de 7-11 ani (31,7%), apoi urmează elevii din clasele superioare (21,9%) și preșcolarii (21,7%). În primul an de viață sunt mai frecvente accidentele prin sufocare, la preșcolari predomină intoxicațiile, iar în vârstele mai mari pe prim plan stau accidentele de circulație și înecare.

Accidentele prin ingestie de substanțe toxice reprezintă o gravitate deosebită și în 50% din numărul de cazuri ele se produc prin ingestia unor substanțe toxice utilizate pentru curățenie, dezinsecție sau dezinsecție, 40% - prin ingestia de medicamente. În majoritatea cazurilor cauza acestor intoxicații este păstrarea substanțelor toxice fără siguranță, în locuri accesibile pentru copii. Circa 2-3% din intoxicații se produc prin ingestie de alcool.

Măsurile de prevenire a accidentelor convenționale pot fi divizate în 2 grupe, prima - măsurile administrative (decizii, dispoziții, hotărâri etc.) îndreptate spre înlăturarea cauzelor obiective ale accidentelor - amenajarea terenurilor, străzilor; organizarea grupelor cu regim semiintem în școli, a cluburilor de copii de pe lângă SEL etc.; a doua - măsurile îndreptate spre înlăturarea cauzelor și factorilor ce favorizează provenirea accidentelor - supravegherea de către adulți a regimului de viață al copilului; însușirea deprinderilor igienice de conduită, de circulație, de comportare pe apă; respectarea tehnicii securității; folosirea utilajului și a instrumentarului în stare perfectă; educația sanitară etc.